

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **I. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2005, č. j. 55 Az 43/2005 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně ke Krajskému soudu v Brně dne 16. 12. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 2. 2005, č. j. OAM-6597/VL-07-P08-2003. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovateli neudělil azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a vyslovil, že se na něho nevztahuje překážka vycestování podle § 91 citovaného zákona. Krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť podání žalobce neobsahovalo náležitosti žaloby uvedené v § 37 odst. 2 a 3 a § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. a nebyly tak splněny podmínky řízení; současně se jednalo o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, protože lhůta k podání žaloby, jen během které lze žalobu rozšířit o žalobní body, již marně uplynula.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno po nabytí účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. (tj. po 13. 10. 2005), postupoval zdejší soud již podle s. ř. s. ve znění novelizovaném uvedeným zákonem. Nejprve se však Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. V případě, že by shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána opožděně a podmínky řízení tudíž naplněny nejsou.

V kasační stížnosti stěžovatel sice uvedl, že napadené usnesení krajského soudu obdržel dne 9. 12. 2005, a tento den také zřejmě považoval za den rozhodný pro počítání lhůty k podání kasační stížnosti, ze spisu však vyplývá, že stěžovateli bylo uvedené usnesení doručováno do vlastních rukou v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 16. 11. 2005, a to na adresu B., B. 72,

kteřou stěžovatel uvedl v žalobě jako adresu, kde se zdržuje, a kam mu také bylo během soudního řízení úspěšně doručováno (např. rozhodnutí o ustanovení tlumočnicka z čl. 9 a rozhodnutí o přiznání odměny tlumočnickovi z čl. 15). Vzhledem k tomu, že nebyl v době doručování zastížen, písemnost byla uložena u Krajského soudu v Brně a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena u Krajského soudu v Brně ve středu 16. 11. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na sobotu 26. 11. 2005. Za den doručení se však považuje až pondělí 28. 11. 2005, neboť podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Skutečnost, že se stěžovatel s obsahem usnesení fakticky seznámil až 9. 12. 2005, kdy si převzal jeho stejnopis, je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 28. 11. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 12. 12. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná osobně až dne 16. 12. 2005 byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu